

Cornwall

Lekker weg uit eigen land

Hemelvaartsdag is in aantocht. Traditiegetrouw zullen we de rest van duikend Nederland volgen en massaal de sepia's in de Oosterschelde gaan bewonderen. Alhoewel, al die drukte... Het moet toch mogelijk zijn om niet te ver van Nederland een lang weekend in relatieve rust te kunnen duiken. En jawel, een blik op de kaart brengt op ons het idee om een 'subtropische' duikervaring in het Zuidwesten van Groot-Britannië op te gaan doen en wel in Cornwall. Leuke bijkomstigheid: Engelsen doen niet aan Hemelvaart.

Tekst en foto's: Arine Maat en Udo van Dongen

Felgekleurde juweelanomen komen in Cornwall in allerlei kleuren voor.

Lekker weg uit eigen land

We besluiten om met de eigen camper te gaan, zodat de duikspullen makkelijk mee kunnen en het overnachten ook geen probleem wordt. Omdat we dicht bij Hoek van Holland wonen, is de keuze voor de overtocht snel gemaakt: we gaan met de ferry Hoek van Holland-Harwich. Een week later is het dan zover en rijden we 's avonds de 'Beatrix' op. De wind is, na dagen flink te hebben gewoed, die avond niet al te heftig. Het belooft een rustige overtocht te worden. De volgende ochtend worden we fris wakker in onze hut. We nuttigen een uitgebreid ontbijt en daarna spoeden we ons naar het cardeck. De bemanning is al begonnen met uitschepen. Door het vriendelijke glooiende landschap zetten we linksrijdend koers richting Cornwall. De tocht leidt ons langs de niet al te drukke ring van London, langs Westminster Castle en zelfs voorbij de gewijde plaats 'Stone Henge' wat een grote desceptie blijkt te zijn. We hebben geen idee wat er nu zo spiritueel is aan een plek met grote

stenen waar mensen als een lint, door hekken op afstand gehouden, omheen kronkelen. Je moet er de lol maar van in kunnen zien.

Teletubbieland

In county Devonshire verandert niet alleen de lieflijkheid van het groene teletubbieland in een meer Lord of the Rings-achtig ruw landschap, maar ook de lucht conformeert zich aan de omgeving en wordt dreigend grijs. Al snel kunnen we door de grauwe mist en de intense regenbuien niets meer zien van het hoogstwaarschijnlijk mooie ruige landschap. Dit zal toch hopelijk geen voorbode zijn? Vrijwel direct nadat wij de grens met county Cornwall overgaan, slaat het weer terug om en komt het zonnetje voorzichtig tevoorschijn. Het rijden in Groot-Brittanie wordt een (tijdrovend) feest als je van de grote weg afgaat. Cornwall vormt hierop geen uitzondering. Sommige wegen zijn zo nauw, dat de VW-bus er nauwelijks

doorheen kan. De bermen zijn ook nog eens anderhalve meter hoog en zijn begroeid met allerlei struiken, varens, bloeiende vingerhoedskruid, rode flox-struiken en andere mooie kleurrijke bloemen. Iedere keer is het spannend als we een tegenligger tegenkomen: wie zal er ditmaal de geduldigste zijn en achteruit rijden naar een inham. De wind is vrij krachtig en komt vanuit het Noordwesten. Vandaar dat we besluiten naar Porthkerris te rijden. Porthkerris is een kantduikplaats met duikcentrum en campingfaciliteiten, gelegen aan de oostkant van het Lizard schiereiland tussen Saint Keverne en Porthallow. Over slingerende nauwe wegen dalen we vanaf de hoogvlakte van Cornwall af richting de kust. Na een wirwar van bochten ontwaren we een ruime baai met een stenen strand, omringd door groene heuvels en een prachtige rotskust: de baai die geëxpoiteerd wordt door de Porthkerris Divers. Er is op

dit moment niemand aanwezig. We besluiten de camper te parkeren en met het bereiden van het avondeten te beginnen. Als we na het eten genieten van het mooie kleurenpalet op het water, ontstaan door de zonsondergang, wanen we onszelf in een Engels, iets te fris paradijs.

Huisrif

De volgende morgen staan we te popelen om onze eerste kantduik in de Engelse wateren te maken. Na onze spullen te hebben omgehangen, lopen we het heuveltje af over het kiezelstenen-strand naar de waterkant. Een meter of honderd voor de kust ligt een kleine rotsgroep: het huisrif van de Portkerris Divers. Boven water snorkelen we naar de eilandjes, waarna we onze wings ontluchten en langzaam door het kelp naar de bodem op zo'n twintig meter afdalen. Het kelp groeit er zeer rijkelijk en als je boven het kelp duikt, word je zowat zeeziek door de grote wuivende bladeren. De kelpwouden bevinden zich

tot een meter of zestien diepte, daar- onder worden de wanden bevolkt door plukjes dodemansduimen, juweelane-moontjes en anjelieren. Op de rotsen om de duikstek heen vind je ook zeeanemonen, wasroos en diverse

of vijf. We maken een verkennend rondje rond de duikstek en zijn zeer verrast dat het zo'n leuke stek is. We vinden er een zeer rijk onderwaterleven met prachtige groothoek- en macromogelijkheden. Duidelijk is dat we na één keer duiken

De Volnay zonk in 1917. Jutters konden zich in deze armoedige tijden te goed doen aan allerlei luxe artikelen, afkomstig uit Canada

wieren. De bodem is bedekt met stenen, waardoor het zicht voor Nederlandse begrippen goed te noemen is, een meter

nog lang niet zijn uitgekeken. Porthkerris is een fantastische plaats voor de duiker die graag zijn eigen duik-

Symbiosekrabbe dat zich graag verschuilt in een wasroos.

De wrattige mosdierslak (Limacia clavigera) is één van de meest voorkomende zeenaaktslaksoorten in Cornwall.

Lekker weg uit eigen land

Dodemansduimen op het wrak van de Volnay.

schema bepaalt: overdag vul je de duikflessen om ze direct erna onderwater weer leeg te maken op één van Cornwall's mooiste kantduikstekken, direct beneden aan het strand. Mocht je onverhoopt toch uitgekeken zijn op deze kantduikstek, wat eigenlijk onmogelijk is voor een Nederlandse duiker omdat de duikstekken in de Oosterschelde ons ook nog iedere keer verrassen, dan bestaat altijd nog de mogelijkheid om met één van de drie duikschepen, twee RIB's en één Catamaran, mee te gaan. Ook dat is de moeite waard. De hele kust van het Lizard schiereiland is bezaaid met scheepswrakken waarvan een groot aantal te beduiken is. Daarnaast ligt iets ten zuiden van Porthkerris een riffenstelsel, genaamd 'The Manacles'. Volgens ingewijden is dit riffenstelsel één van de mooiste die er in het Verenigd Koninkrijk te vinden is.

Strandjuttten

Omdat een wrakduik zeker niet mag ontbreken tijdens ons lange weekend weg, duiken we op de Volnay. De Volnay was een stoomschip. Het zonk op 14 december 1917. In deze tijd vergingen geregeld schepen waarna de strandjuttende bevolking op jacht ging naar een buit, maar de lading van de Volnay was volgens de overleveringen één van de vetste: jutters konden zich in deze arme periode tegoed doen aan allerlei luxe artikelen die afkomstig waren uit Canada. Vandaag zullen we onderwater zien wat er nog van over is. Na een comfortabele korte bootrit van een minuut of tien duikelen we overboord en dalen bij de boei af naar het wrak dat twintig meter onder het wateroppervlak ligt. We arriveren bij de twee boilers, één van de weinige onderdelen van een wrak die kennelijk altijd lang intact blijven. We hebben alle tijd om het dek met kleine doorkijkjes en andere overblijfselen te onderzoeken. De begroeiing is niet spectaculair, hoewel we regelmatig bosjes anjelieren en dodemansduimen gemoedelijk bij elkaar zien staan. We zwemmen wat weg van het wrak en bespeuren hier en daar nog enkele verspreide scheepsonderdelen waarvan we alleen maar kunnen raden wat het oorspronkelijk was.

Juwelanelemonen.

Lekker weg uit eigen land

waard in Cornwall, het rijden langs de kronkelende wegen en genieten van de typische Engelse woningen is een zeer gewaardeerd tijdsverdrif en natuurlijk mag een wandeling over de ontelbare public footpaths niet worden overgeslagen. Deze public footpaths zijn werkelijk een fantastisch concept waar de Engelsen en zeker de toeristen geen afstand van willen doen. De wandelpaden leiden de wandelaars dwars door drassige weilanden met onder andere hooglanders, over gezellige woonerven, langs vervallen houten schuren, door dichtbegroeide boomgaarden en kruidentuinen gelegen aan beekjes, naar pittoreske dorpjes met tussendoor prachtige vergezichten over groene vruchtbare heuvels. Iedere wandeling over een public footpath is een waar avontuur. Al met al is deze trip een aanrader van de bovenste plank. ●

Mennacles

Behalve de Volnay zijn er nog een aantal wrakken te beduiken, waarvan de Mohegan de bekendste is. Volgens de overlevering is dit een typisch Engels 'haunted ship' en zijn er naast de 107 drenkelingen ook vele duikers op onverklaarbare wijze vermist geraakt. Ook al zijn we absoluut niet bijgelovig: het is superspringtij en wij willen het (nood) lot niet tarten dus zien we wijselijk af van het beduiken van dit wrak. Wel doen we een bootduik op een duikstek vlak naast de Mohegan, namelijk het Raglan Reef dat onderdeel is van de Manacles. Deze stek kan alleen exact op de kentering worden bezocht. De stroming is daarna veel te sterk, tot wel vijf knopen. Bij de Manacles aangekomen, moet de duik direct beginnen. De getijdewisseling staat op het punt om te beginnen. Daar is eigenlijk niet veel van te merken als we rustig langs de wand afdalen. De stroming raast al behoorlijk om ons hoofd heen. Het resultaat van deze enorme stroming is goed te zien op de rotswanden. Die zijn namelijk onwaarschijnlijk vol begroeid met juweelanelemoontjes, anjelieren of dode-mansduimen en daar tussendoor zien we de meest bizarre flora en zeenaaktslakken. Een genot voor het oog dat om

een herhaling vraagt. Helaas kan de duik op de Mannacles door de te sterke stroming niet te lang duren. Deze stek is zeker nog wel een bezoekje waard. We bewaren het voor het volgende lange weekend Cornwall.

Conclusie

Cornwall is een prachtig rustig paradijs voor liefhebbers van koudwaterduiken. Niet alleen het duiken is de moeite

Uitzicht over Porthkerris.